

at bidrage til at der freinkommer en Bestemmelse som den, Udvalget har foreslaaet; om det netop til Syvende og Sidst skal være de samme Ord, skal jeg ikke sige; men en Bestemmelse af den Art bør tages paa det eneste Sted, hvor det har noget at betyde, nemlig i Finantsloven. Der er dem, som ville have, at vi skulde lade Sagen passere i Finantsloven og sige at faae en Lov, som nærmere præciserer Ministerens Ansvarlighed ligeoverfor Reserverfonden. Nei, det er vist nok bedst, at vi holde os til det, som kan spare os de 260,000 Rbd. strax og forebygge slige Tab for Fremtiden. Det er jo allerede blevet fuldkommen klart beviist af den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer), at hele den Tale om, at vi svække vor Credit ligeoverfor en Fremmed, er Noget, der slet ingen Sandhed har. Det Tilfælde ligger ikke for; det er ligeoverfor Monarchiets Finantsminister vi staae; Finantsministeren finder sig naturligtvis bunden til at opfylde, hvad han positivt har indgaaet, og jeg er overbevist om, at han ligeoverfor sig vil have en lovgivende Forsamling, der ikke er mere sparsommelig end vi — ja, jeg tør sige uden at fornærme Nogen, at den er maastee knap saa streng i finantsielle Sager, som dette Thing. Lad ham om, hvorledes han kommer fra det med Rigsraadet, og lad os holde os til at spare de Penge, som, hvis vi ikke vedtage et Forslag af den Art, ufeilbarligt ville gaae tabt. Jeg skal udtale som min Overbeviisning, at dersom det skulde vedblive ret ofte at gaae saaledes til, at man fandt sig i sliig Overskrivelse af Bemyndigelse og uhenigtsmæssig Anvendelse af Statens Midler, saa seer jeg ikke, at Rigsdagen er til nogen Nytte; det er min Overbeviisning, at da er, idetmindste i finantsielle Sager, Rigsdagen ikke andet end et Skjermbrædt, bag hvilket man kan staae og presse Penge ud af Folket. Det er muligt, at jeg heri tager feil; men det er min fulde Overbeviisning, og jeg skal ikke beklage, om der kommer en Dag, da man ikke bryder sig mere om at have en Rigsdag, naar den, vi have, kan see paa et Foretagende som dette, uden at gjøre sin Rettighed til fuldt Maal gjældende med Hensyn til den finantsielle Side af Sagen.

Et andet Spørgsmaal er det, om man skal forsøge at faae den tidligere Minister dragen til Ansvar for hans Gjerning. Det er noget heelt Andet, og det ligger slet ikke for i dette Dieblik. Jeg skal derfor slet ikke gaae videre ind derpaa; men jeg skal ikke nægte, at det isvrigt forekommer mig, at der kunde være ganske god Anledning til at gjøre Ansvar gjældende, naar vi i de forelagte Skrivelser finde Yttringer, der, som Sagen nu er behst, ikke kunne sees at være andet end Varetagelse af vedkommende Contrahents eller vor Modparts Interesse, idet nemlig disse Yttringer, der ikke ere fuldkommen klare, fordi vi ikke have den Skrivelse, vi have forlangt af den ærede Sundenrigsminister, give Anledning til at troe, at den paagjældende Minister har villet bort hjælpe nogle af de Bestemmelser i Fernbaneloven, som især ere ufordeelagtige for Entreprenøren, men hvis Haandhævelse er fordeelagtig for Danmarks Finantser. Det kunde altsaa nok være, at der kunde være Anledning til at forsøge et Ansvar gjort gjældende mod denne Minister; men jeg skal ikke nægte, at det, som kunde bevæge til at vige derfra, er det ringe Haab, man kan have om at faae noget godt Resultat ud af en saadan Sag.

Formanden: Forinden jeg giver Ordet til den ærede Minister, der har begjært det, finder jeg mig foranlediget til et Par Bemærkninger. Den sidste ærede Taler brugte i Begyndelsen af sit Foredrag den Udtalelse, at Rigsdagen var uden parlamentarisk Betydning; forsaavidt han ikke har villet lægge en ganske særegen Betydning i Ordet „parlamentarisk“, maa jeg betegne denne Yttring som utilstedelig. Det er ganske vist, at Rigsdagens Myndighed er indskrænket, imod hvad den har været under tidligere Forhold, og det er ogsaa vist, at hvor der ligger en Sag for, der bevæger sig paa Grændsen af de Anliggender, der høre ind under Rigsdagens Omraade og som tillige berøre Forhold, der gaae ud over dette Omraade, kan Rigsdagens Stilling være uanselig og efter den forskjellige Opfattelse af Forholdene være beklagelig; men det kan derfor paa ingen Maade være tilladt her at udtale, at Rigsdagen er uden Betydning.